

[P. E. Eriksen.]

nelse, genopfriskningskursus også med i billedet.

Der ligger altså opgaver til det nye nævn, der er nedsat, opgaver vedrørende uddannelsen af al denne arbejdskraft. Det gælder om at skabe en endnu bedre uddannelse af det nuværende personale og at få den enkelte medarbejder placeret rigtigt efter interesse, uddannelse og kvalifikationer. Vi kan nemlig ikke lave reformer og bygge nye ting op, uden at vi ser det hele i sammenhæng. Medarbejdernes uddannelse er et vigtigt led i denne sammenhæng. Det må vi ikke overse. Det er ikke nok, at vi skaber bygninger og moderne indretninger, hvis der ikke også skaffes praktiske muligheder og personale for at virkeliggøre formålet med disse investeringer. Vi har jo hørt om, hvordan man har lukket skadestuer, hvilke ventelister der er på vore sygehuse, hvilken ventetid der er ved ambulante behandlinger, hvordan vi mangler personale til at klare de forebyggende opgaver og dermed undgå, at vi skal løse endnu større opgaver senere hen. Derfor kan vi medgive det nye uddannelsesnævn, som vi altså gerne vil stille os bag ved, ønsket om, at det må løse opgaven.

Med disse ord vil jeg tilsige mit partis velvilje over for tankerne bag dette lovforslag i håbet om, at der virkelig må ske noget effektivt på dette område.

Clara Munck: Den konservative folketingsgruppe vil meget gerne hjælpe indenrigsministeren med at opfylde det løfte, han har givet finansudvalget, så vidt jeg kan se i januar måned 1966. Vi er altså enige i, at spørgsmålet vedrørende uddannelse og videreuddannelse af sygeplejersker og andre sygehjælpere lægges ind under det fælles uddannelsesnævn, der jo skal være rådgivende for sundhedsstyrelsen og for indenrigsministeren.

Vi har i vor gruppe ligesom de tidligere ordførere kigget lidt på sammensætningen af nævnet. Da vi så, at det skulle udvides med yderligere en repræsentant, hvad vi godt kan bøje os for, måtte vi også sætte et spørgsmålstegn ved nævnets sammensætning. Vi har jo lige her i folketinget fået en meget appetitlig lille tryksag om sygeplejersken, udsendt af Dansk Sygeplejeråd,

og vi er da alle sammen enige i, at Dansk Sygeplejeråd har udført ikke blot et meget stort og godt organisatorisk arbejde, men også i meget høj grad har været medvirkende til den højnelse, der har fundet sted i hele sygeplejeuddannelsen. Vi mener altså, som det allerede er sagt, at vi må drøfte, hvorledes organisationerne kommer ind.

Nu er vi godt klar over, selv om dette drejer sig om en ændring i lov om sygeplejersker, at nævnet også har andre personalegrupper at skulle tage sig af, og i den anledning vil jeg gerne bede om, at indenrigsministeren undersøger eller i et udvalg giver meddelelse om, hvad det egentlig er for et arbejde, der foregår i sundhedsstyrelsen. Hvordan er tempoet? Hvornår får vi at vide, hvad der sker på de områder, hvor vi i så høj grad mangler uddannede? Og det får mig til at sige, at nævnet vel også i andre situationer skulle have sagkyndig medhjælp eller sagkyndige medlemmer vedrørende det, der i dag er meget aktuelt, hele laborantuddannelsen. Jeg har den opfattelse, at der går lang tid, når man i sundhedsstyrelsen beskæftiger sig med uddannelse, før vi i folketinget kan konstatere, at der virkelig sker noget.

Jeg mindes, at da vi behandlede lovgivningen om sundhedsplejersker — det ligger adskillige år tilbage — var alle i udvalget enige om, at der var ca. 100 ubesatte stillinger, og antallet af normerede ubesatte stillinger er stigende. Vi pegede på, om ikke det var hensigtsmæssigt, at vi ikke blot uddannede i Århus, men f. eks. inden for hovedstadsområdet. Der er mange gifte sygeplejersker med en god uddannelse, der har vanskeligt ved at forbinde opgaven på et hospital med at have mand og børn; det vil være endnu vanskeligere, når vi forlanger, at de skal rejse 9 måneder til Århus for at uddanne sig. Jeg synes, det er gået meget langsomt på dette vigtige punkt.

Vi behandlede for nogle år siden omsorgsloven; vi fik dengang at vide af en deputation, at man havde indsendt planer til sundhedsstyrelsen om en uddannelse af særligt plejepersonale på alderdoms-, syge- og plejehjem. Der er heller ikke sket noget på dette område.

Jeg beder altså om, at man, når nu dette nævn med de mange store opgaver træder i virksomhed under enighed fra alle sider,